

ה"ט 19423/05/23 - ציון משה, רועי משה נגד שבתאי כהן, חגית כהן, שבתאי כהן

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 19423-05-23 ציון משה נ' כהן ואח'
ה"ט 32357-04-23 כהן נ' רועי משה

לפני כבוד השופטת אלוזא זערורה-עבדאלחלים ה"ט 19423-05-23

המבקש **ציון משה**

נגד

המשיבים **1. שבתאי כהן
2. חגית כהן**

ה"ט 32357-04-23

המבקש **שבתאי כהן**
נגד **המשיב רועי משה**

החלטה

1. לפניי שתי בקשות בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

ה"ט 19423-05-23 - טענות הצדדים:

2. המבקש בתיק זה, מר ציון משה (להלן: "המבקש"), טעו בבקשתו כי הוא גמלאי של משטרת ישראל, נשוי ואב לארבעה ילדים וסב לשמונה נכדים. לגרסתו, קיים סכסוך בינו לבין השכן, המשיב 1 - שבי כהן (להלן: "המשיב"), שבמועד הגשת הבקשה עובד כשוטר במשטרת ישראל בשפרעם.

3. המבקש טען כי הרקע לסכסוך בין הצדדים הוא על חנייה לא מוגדרת בשכונה שבעקבותיה הוגשה תלונה על ידי המבקש למח"ש ולקת"צ משטרתי במחוז צפון בגין הטרדות, קללות, גידופים וחסימת רכבו מספר פעמים על ידי המשיבים - מר שבתאי ואשתו חגית (להלן: "המשיבים"). לגרסתו, בכל פעם שחסמו את רכבו הוא התקשר למשטרה וניידת הגיעה פיזית למקום בשל סירובם של המשיבים לפנות את רכבם על פי דרישת המבקש.

4. חרף זאת, כך לגרסתו, בכל פעם שהמשטרה הגיעה, המשיב שם את מדיו המשטרתיים ויצא אל השוטרים

עמוד 1

ובשל כך האירועים הסתיימו ללא דו"ח תנועה.

5. המבקש טען כי הוא אדם חולה, סובל משלל בעיות רפואיות אשר החמירו בעקבות הסכסוך עם המשיבים. לגרסתו, באירוע "האחרון" שהתרחש בין הצדדים, המשיבים חסמו את רכבו, אחד מלפנים והשנייה מאחור ולא ניתנה לו אפשרות לצאת מהחנייה, כאשר באותו ערב הוא נזקק לרכוש תרופות קבועות "מהסופר פארם בביג קריית אתא".
6. המבקש טען כי בכל עת שפנה למשיבים בבקשה להזיז את רכבם המשיב היה עונה בקללות ומילות גנאי כיגון - "הומו", "מזדיין", "יאי הומו".
7. המבקש הוסיף וטען כי במועד מסוים הוא ואשתו חזרו מקניות והיו עם שקיות בידם, אשתו של המבקש עברה בשביל לכיוון שער הכניסה לביתם, אז היא שמעה את המשיב מקלל ומגדף ומאחל למבקש ולמשפחתו מחלות קשות תוך שצעק כי הם "משפחה שכולה זבל וצריכה למות".
8. המבקש טען כי אשתו מאוד נפגעה מהמילים של המשיב ופנתה למשיב ושאלה מדוע הוא מקלל אותה ומאחל מוות למשפחתה אך זה השיב לה "לא את! אלא המוטציה שלך" ואף הוסיף ואמר "החמסות האלה ששמתי על הגדר הם במטרה להוציא לכם את העיניים".
9. המבקש טען כי המשיב מקלל ומגדף גם את שני בניו שהם נשואים וחיים במקום אחר, זאת בכל עת כשהם מגיעים לאכול צהריים בבית המשפחה, באומרו: "משפחה של כלבים", "מוטציה", "משפחה זבל".
10. המבקש הלין על כך כי המשיבים התקינו מצלמות הפונות לכיוון המשפחה שלו, וטען כי הם עוקבים אחרי וחודרים לפרטיותו. כאשר פנה למשיבים וביקש להלין על כך כי המצלמות נדלקות כשהוא עובר הודיעו לו המשיבים כי מדובר בשביל ציבורי.
11. המשיבים הגישו כתב תשובה לבקשה אשר במסגרתו טענו כי המבקש הסתיר מבית המשפט כי התנהל הליך זהה בה"ט 60408-02-23 (להלן: "**ההליך הקודם**") אשר במסגרתו העלה המבקש את אותן הטענות כנגד המשיבים. לגרסתם, הבקשה נידונה בפני כב' השופט מוטי כהן ביום 07.03.2023 וניתנה החלטה ביום 08.03.2023 הדוחה את טיעוניהם. בנסיבות אלה, כך טענו, כי מדובר בטענות שנידונו ונבחנו על ידי בית המשפט ואין מקום לדון בהם פעם נוספת. עוד לגרסתם, לא בכדי המבקש לא ציין תאריכים המפרטים את מועד התרחשות האירועים אליהם הוא מפנה בבקשה. המשיבים ציינו כי כב' השופט מוטי כהן הציע לצדדים מתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת אך המבקש דחה את ההצעה במעמד הדיון.
12. המשיבים טענו כי לאחר הדיון, המשיך המבקש להטריד אותם ולחדור לפרטיותם ובשל כך הם אטמו בכיסוי

נוסף את הגדר מסביב לביתם בתקווה כי העניין יסתיים, אך הדבר לא צלח. בתאריך 23.03.2023 הטריד המבקש ובנו עידן משה את בנם מאור בכך שקיללו אותו בזמן שהוא ניסה לחנות בחנייה שבמחלוקת, וחסמו את רכבו ברכבם על מנת שלא יוכל לחנות. המשיבים טענו כי הוגשה בגין התנהלות המבקש ובנו תלונה במשטרת זבולון בגינה המבקש נחקר במשטרה והוזהר כי לא ליצור קשר עם המשיבים.

13. עוד לגרסתם, ביום 18.04.2023 הטריד בן אחר של המבקש, רועי משה (להלן: "**הבן רועי**"), את המשיב, איים עליו וקילל אותו ובעקבות זאת הוגשה תלונה נוספת ביום 18.04.2023 שמספרה 170266/23 (כאשר לגרסתם תלונה זו נחקרה והועברה למחלקת תביעות עם המלצה להגשת כתב אישום).

14. המשיב 1 ציין בפני בית המשפט כי בעקבות התנהלות הבן רועי, הוגשה בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בתיק ה"ט 32357-04-23 וביום 18.04.2023 ניתן על ידי כב' השופט צבי כוחן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת ונקבע דיון בבקשה ליום 23.05.2023.

15. המשיבים טענו כי בשבוע האחרון לפני הגשת תשובתם, כאשר עבד חשמלאי בביתם, המבקש החל לצלם אותו והזמין משטרה על לא עוול בכפו של העובד במטרה להטריד את המשיבים. עוד, הוסיפו המשיבים וטענו כי הם סובלים מהטרדות חוזרות ונשנות מצד המבקש ובני משפחתו אשר מפרים את שלוות חייהם. לגרסתם, המבקש "אינו אדם תמים" אלא "משקר רבות, הן למשטרה והן לבית המשפט, אדם מניפולטיבי אשר משחק אותה מסכן".

הליך ה"ט 32357-04-23:

16. ביום 19.04.2023 הגישו המשיבים כאן בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד הבן רועי, וטענו כי הנ"ל מטריד אותם, מקלל אותם, ופוגע בשלוות חייהם. לגרסתם, יום לפני הגשת הבקשה, בשעות הצהריים, עת שהה המשיב בחצר ביתו הוא שמע את בנו של המבקש ערן אומר לבן רועי "אל תחנה כאן, שבי [המשיב - אז] בחוץ". בתגובה, החל הבן רועי לקלל את המשיב במילות גנאי "מלשין, מזדיין". כאשר פנה אליו המשיב וביקש ממנו להפסיק לקלל, הבן רועי פנה למשיב ואמר: "חפש מי י**ין אותך יש שרמוטה, אם לא היית שוטר הייתי מ**ן, יא F.B.I סמוי".

17. בעקבות דבריו של הבן רועי, הגיש המשיב תלונה נגדו במשטרת ישראל ובקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

18. ביום 19.04.2023 נתן בית המשפט (כב' השופט צבי כוחן) צו למניעת הטרדה מאיימת וקבע דיון במעמד הצדדים ליום 30.04.2023, מועד אשר נדחה לבקשת המשיב ליום 23.05.2023. המשיב הגיש תגובה לבקשה במסגרתה טען כי המשיבים הם אלה אשר מקללים אותו ואת משפחתו. לגרסתו, במועד האירוע המתואר בבקשה, חנה את רכבו בחנייה שבמחלוקת תוך שהוחלפו בינו ובין אחיו דברים בנוגע לחנייה. הבן רועי טען כי המשיב ככל הנראה שהה בחצר ביתו ושמע את הדברים שהוחלפו בינו ובין אחיו והחל לקלל את אמו ולגדף את

משפחתו במילים כמו "ילדים של זבל, משפחה זבל, משפחה מלוכלכת".

19. הבן רועי טען כי בינו ובין המשיב שררו יחסי חברות ושיתוף פעולה עסקי בעניין התקנת מזגנים בדרך של שימוש בעגלה הנגררת אחד של השני. לגרסתו, הוא נגרר לסכסוך שבין אביו ובין המשיב שלא לצורך והגיש כי המשיב הוא זה שפוגע במשפחתו. עוד ציין כי אביו, מר ציון משה, הגיש תלונה למח"ש בגין איומים ותלונה לקת"צ שעדיין קיימת ובשל כך הסכסוך החמיר והסלים והם הפכו להיות "איובים".

20. בהחלטתו מיום 14.05.2023 הורה כב' השופט כוחן, בתיאום עם מותב זה, על איחוד הדיון בתיק הנ"ל (ה"ט 32357-04-23) עם תיק זה המתנהל לפניו ואשר קבוע לדיון ביום 17.05.2023.

הליך ה"ט 60408-02-23:

21. בין הצדדים התנהל הליך קודם, במסגרתו הגישו המשיבים כאן בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המבקש כאן, מר משה ציון. במסגרת הבקשה, טענו המשיבים כי הם שכניו של מר ציון וכי הנ"ל מתנכל להם ומקלל אותם ומטריד אותם ופוגע בפרטיותם, מן הנימוק כי פנו אליו וביקשו כי ימנע מחסימת החנייה שלהם ומהעמדת רכבו על שתי חניות.

22. המשיבים טענו בבקשה כי המבקש ירק בהזדמנות לעבר רכבו של המשיב, קילל את שניהם מספר פעמים כאשר הפעם האחרונה הייתה ביום 24.02.2023, כן תלש מגדר ביתם "חמסה" ועל כך הוגשה תלונה במשטרת ישראל.

23. לגרסתם, הם התקינו מצלמות בעקבות התנהגותו של המבקש אך הדבר לא הרתיע אותו שכן הוא נעמד מול המצלמות ועושה תנועות מגונות עם היד (של אצבע משולשת) (צורפו תמונות לעיון בית המשפט בתיק הקודם וגם במסגרת התיק שלפניי כחלק הבקשה - עמ' 18 לבקשה).

24. בתאריך 26.02.2023 ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת כנגד המבקש לטובת המשיבים ונקבע מועד לדיון במעמד הצדדים ביום 07.03.2023. באותו מועד התקיים דיון אשר במסגרתו העלו הצדדים טענות זהות להליך כאן לפני כב' השופט מוטי כוהן, ובכלל זה הגיש המבקש כאן סיכום טענות מטעמו, וכן הגיש תמונות של החניה המשותפת ותיעוד לאירועים של חסימת רכבו ע"י רכב שבבעלות המשיבים. בית המשפט ציין כי במסגרת הדיון, האזין בית המשפט לשתי הקלטות ביחס לחילופי דברים בין הצדדים בנוגע למקומות חניה וחסימת רכבים בחניה. יש לומר כבר עתה כי המדובר בטעונוים דומים ואף זהים לטעונוים אשר הועלו בהליך שלפניי.

25. בתאריך 8.3.2023 דחה בית המשפט (כב' השופט כוהן) את הבקשה של המשיבים וקבע בין היתר כי המדובר בסכסוך אזרחי בין שכנים על מקומות חניה. בית המשפט קבע כי: **"עצם העובדה כי שני הצדדים הגישו**

תלונות הדדיות במשטרה, ואף למערך תלונות הציבור, אין בה דיה כדי להעיד על קיומה של עילה למתן צו מכוח החוק האמור, וממילא לא הונחה לפני בית המשפט תשתית משכנעת למתן צו כאמור". עוד נקבע כי: "נכון הוא, כי הטרדה יכול שתהא גם פגיעה ברכוש המבקשים, ועל פניו ניכר כי המשיב פגע ברכושם עת תלש את החמסה מגדר ביתם. ואולם מחמת צורת המגורים של הצדדים (כניסה מול כניסה במרחק קטן מאוד) ספק בפני אם יש מקום להרחקה של המשיב מפתח בית המבקשים, הואיל והמשמעות היא גם פגיעה בחירות תנועתו בכניסתו וביציאתו של המשיב מביתו שלו, וכן לא התרשמתי כי המשיב עלול לשוב ולפגוע ברכוש המבקשים, בין היתר, מחמת התקנתן של מצלמות אבטחה".

26. בית המשפט היה ער להתנהלות הצדדים ההדדית וציין כי ניסה לגשר ביניהם ולהביאם להסכמה בעניין מתן צד הדדי. עוד ציין כי: "בהחלט יתכן מצב שבו מהות הסכסוך שהינו סכסוך בין שכנים יסלים ויוביל לכדי "הטרדה מאיימת" כמשמעותה בחוק, ואולם במקרה דנן התרשמתי כי מדובר בצדדים שהינם אנשי משטרה נורמטיביים ושומרי חוק, שלא מצאו הדרך (עדיין) לפתור הסכסוך ביחס למקומות החניה המשותפים ברחוב, ואין לי להצטער על כך. דומה כי בנסיבות אלו, אין הפתרונים לסכסוך כגון-דא במסגרת הסמכויות שבחוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב 2001. אשר על כן, מהטעמים שפורטו לעיל, הבקשה נדחית והצו הארעי שניתן ביום 26.02.23- מבוטל".

הדין ביום 17.05.2023:

27. הדיון בשתי הבקשות התקיים לפניי ביום 17.5.23. לדיון התייצב המבקש, הבן רועי, אשתו של המבקש ובתו. כך גם התייצבו המשיבים. הצדדים חזרו לפרוטוקול על טיעוניהם כפי שאלה הועלו בכתבי הטענות, והשמיעו לבית המשפט הקלטות אשר מתעדות את התנהלות הצד שכנגד. המבקש הציג מסמכים רפואיים אשר מלמדים לגרסתו על הרעה במצבו הבריאותי בעקבות הסכסוך בין הצדדים והציג תמונות של החניה בגינה נתגלע הסכסוך (סומנו מ/1 ו- מ/2).

28. אציין כי בית המשפט הבהיר לצדדים במעמד הדיון כי עומדת לפנייהם האפשרות לפעול במסגרת החוקית המתאימה לביורר הגדרת והסדרת החנייה שבמחלוקת ו/או לחילופין לבחון אפשרות שיתוף פעולה והסדרת השימוש ברכוש המשותף ו/או החניות במקום. כן, הובאה לפניי המבקש האפשרות העומדת לפניי להגשת תביעה אזרחית/נזיקית לאור טיעוניו כי הוא סובל מבעיות רפואיות בעקבות הסכסוך בין הצדדים.

דין והכרעה:

29. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן אם נסיבות המקרה שלפניו, ואם יש בהן מה ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

30. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו. (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

31. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

32. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)).
כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

33. בית המשפט נדרש לערוך איזון ראוי בין הצורך במניעת הטרדה מאיימת לבין זכויותיו של המשיב לכבוד והגבלה מינמאלית בחירותו. יפים בעניינינו הדברים שנאמרו ב בר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.20014):

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד, כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה"

34. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות ובמסמכים אשר הגישו, והתרשמתי מעדותם בצורה בלתי אמצעית, שוכנעתי כי בנסיבות החריגות של תיק זה, קיים מקום למתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת.

35. כבר עתה יצוין כי במעמד הדיון אשר התקיים היום, בית המשפט ניסה לגשר בין הצדדים והציע להם כי ינתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת לאור מהות המחלוקת בין הצדדים וריבוי התלונות אשר הגישו, ומהות הסכסוך אשר ממשיך ללא רגיעה וללא שיפור ביחסי השכנות. המשיבים הסכימו למתן צו הדדי אך המבקש דחה את ההצעה, וטען לפניי כי הוא חושש מהשיב אשר מחזיק בנשק בשל טיב עבודתו, תוך שביקש לקבל החלטה בבקשה שהגיש.

36. הסירוב של המבקש בוודאי אינו נזקף לחובתו, אך לאחר ששמעתי את הצדדים שוכנעתי כי שני הצדדים, בשני התיקים, נקטו בהטרדה מאיימת צד כלפי משנהו, וכי אי מתן צו הדדי בשלב זה, עלול להביא להסלמה ואף לאליומות מילולית ופיזית הדדית בין הצדדים.

37. אציין כבר עתה כי המשיבים צודקים בכך כי טענות הצדדים, ובכלל זה מרבית הראיות אשר הוגשו לתיק על ידי המבקש, נבחנו על ידי בית המשפט במסגרת ההליך הקודם (ה"ט 60408-02-23). המבקש נמנע במסגרת

דבריו לפרוטוקול לפניי מלהפנות למועדים מדויקים בהם התרחשו האירועים המתוארים בבקשתו ו/או אשר תוארו במעמד הדין, כאשר מרבית האירועים אליהם הוא מפנה, אם לא כולם, הועלו על ידו בהליך הקודם.

38. במסגרת ההליך הקודם, בית המשפט (כב' השופט כוהן) שמע את טענות הצדדים אשר היו מאוד דומות לטענות אשר הועלו לפניי והעניק לצדדים האפשרות לסיים את הסכסוך בעניין החנייה בדרכי נועם ללא צורך בהתערבות שיפוטית תוך שקבע כי המדובר בסכסוך שכנים שמקורו בויכוח על מקומות חנייה שאינו מקים עילה לדין בהתאם להוראות החוק למניעת הטרדה מאיימת.

39. חרף האמור, כך ניתן ללמוד מעדויות הצדדים, היחסים העכורים בין הצדדים לא השתנו ואף החמירו ממועד מתן ההחלטה של בית המשפט בהליך הקודם.

40. הדין לפניי ביום 17.5.23 התאפיין בסערת רגשות מצד כל הנוכחים באולם. עוד, מעדויות הצדדים ומהראיות אשר הובאו לפניי עולה כי הצדדים מלאים בכעס האחד כנגד השני, וכי היחסים ביניהם לא צפויים להשתפר בעתיד.

41. משך החודשים האחרונים הצדדים התנהלו בשלושה הליכים בבית המשפט והגישו אחד כלפי השני תלונות רבות במסגרת ישראל.

42. **מהסרטונים אשר הובאו לפניי עולה כי אכן המשיב איים וקילל את המבקש ואת בני משפחתו, קללות קשות ביותר, אשר אינן ראויות במיוחד לאור מהות תפקידו כשוטר המשרת את הציבור. אך המבקש גם הוא, גמלאי של משטרת ישראל, לא חסך מהמשיבים אימים וקללות, ואף בחלק מהסרטונים ניתן לראות אותו מתקרב לשער ביתם תוך הרמת קול, ובתמונה שהוא עצמו צירף לבקשה, ניתן לראות כי עשה תנועה מגונה בכוונה לכיוון המצלמות שלהם (ראו: עמ' 18 לבקשה).**

43. באשר לבן רועי, הנ"ל הסביר אף הוא את התנהלותו מול המשיב, והדגיש כי יחסיו עם המשיב היו טובים, אך התדרדרו על רקע המחלוקת בין המשיב והמבקש. גם הבן רועי, וגם המשיב, הודו לפניי כי איימו וקיללו אחד את השני על רקע הסכסוך בעניין החנייה, קללות חמורות.

44. ההתנהלות בין כל הצדדים להליכים שלפניי מלמדים על התגרות הדדית בכל דרך אפשרית, גם מצידו של המבקש. כאן אציין כי חרף טיעוניו של המבקש כי הוא סובל, בין היתר גם בריאותית, מיחסם ומהתנהגותם של המשיבים, ניתן ללמוד מהראיות שהוצגו לתיק, וגם מהתנהלותו במעמד הדין כי המדובר באדם המודע היטב למעשיו ולהשלכות פעולותיו, וכי פעל בהזדמנויות שונות אף הוא להתגרות במשיבים בדרך של חניית רכבו בצורה אשר חוסמת את רכבם ו/או חנייתם ובכך תרם לחסימות הדדיות, אימים וקללות הדדיות שהוחלפו בין הצדדים.

45. על הלך רוחו של המבקש ניתן ללמוד מדבריו בפתח הדיון במסגרתם טען כי המשיב הוא שוטר העוסק בעיסוק נוסף ללא היתר כחוק, ומתנהלים נגדו הליכים ברשויות המס. בהתחשב במהות הסכסוך בין הצדדים אשר עיקרו הוא המחלוקת על החניה הלא מוסדרת והחסימות ההדדיות של הרכבים, קשה להימנע מהרושם כי טענתו של המבקש כי המשיב מתנכל לו כי הוא חושד כי זה "הלשין עליו לרשויות המס", נועדה להטיל דופי בתדמיתו של המשיב כשוטר ותו לא.

46. במאמר מוסגר אציין כי בית המשפט אינו נדרש במסגרת ההליך לדון ולקבוע מסמרות בעניין עבודתו הנוספת של המשיב או ההליכים המתנהלים בעניינו של המשיב לפני רשויות המס, ככל שאלה קיימות (טענות אשר המשיב הכחיש ולגביהם טען כי קיבל אישור לעבודה נוספת). כך גם, וכפי שהוסבר למבקש במעמד הדיון, בית המשפט אינו נדרש במסגרת הליך זה לקבוע מסמרות בדבר מצבו הרפואי של המבקש ו/או השלכות הסכסוך בין הצדדים על מצבו הרפואי.

47. **לסיכום - שוכנעתי מהראיות אשר הוגשו לעיוני, ובכלל זה מקבצי הקול שהושמעו בדיון ומהסרטונים אשר הוצגו, כי כל הצדדים המעורבים אינם מצליחים לשמור על מרחק ואין בידם להימנע מביטוי הכעס או הסלמה בתגובותיהם צד כלפי הצד שכנגד. אני למדה כי היחסים הטעונים שבין הצדדים, רחוקים מפשרה, ועלולים להסלים מכל מגע או אירוע עתידי אשר יתרחש. אין בידי לשלול כי כל אירוע עלול להגיע לידי תקיפה הדדית ואלימות מילולית ואף פיזית - זאת על סמך התרשמותי בדיון אשר התקיים לפניי ומכלל הראיות אשר הוצגו.**

48. **לאור כל האמור לעיל, באתי לכלל מסקנה כי הצדדים נקטו האחד כלפי השני הטרדה מאיימת באופן המצדיק מתן צווים הדדיים על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת והכל על מנת למנוע הסלמה עתידית ביחסים ולשמור על שלוות רוחם של הצדדים, שלום גופם ואיכות חייהם.**

49. **משכך, אני אוסרת על כל אחד מהצדדים בשתי הבקשות כדלקמן:**

- א. להטריד זה את זה בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים זה על זה בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש זה אחר זה, לארוב זה לזה, להתחקות זה אחר תנועות האחר ומעשיו, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור זה עם זה כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר (ובכלל זה באמצעות המדיה הדיגיטלית).

50. **תוקפו של הצו יפה גם כלפי בני משפחתם של הצדדים (המתגוררים עמם).**

51. הצו יעמוד בתוקף משך 6 חודשים מהיום.

52. אין באמור בכדי לחסום מי מהצדדים מהגשת הליך משפטי מתאים בעניין הסדרי חניה ו/או בעניין הסרת המצלמות ו/או כל הליך משפטי אחר לפי שיקול דעתם.

בהתחשב בתוצאה, אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה טלפונית ותסגור את התיקים.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, בהעדר הצדדים.